



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

II. Sermo LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

in eodem loco. i. in unitate caritatis. Deci
septimo sola dolet. ppter illud Eccles. iii.
Ue soli q̄ si cederū nō habet subleuan-
tem se. Ideo Lu. x. dicit. Disit dñs binos
z binos. Decimooctauo ruminat ōrones
z pater n̄ Deue. xiiii. Sus q̄ dividit vngu-
lam nō ruminat imūda erit. Decimonono
innocuo cornu q̄a nulli nocet p̄ tyrānides.
Darth. iii. Aemine cōcūtatis. Vicesimo
pede duro ad sustinēdas psecutiōes Hie-
re. viii. Nunq̄d offendant pedes v̄ri ad lo-
cū caliginosuz. Vicesimop̄mo vertice du-
ro ad sustinēda obprobria Ezech. iii. De-
di faciem z frontē tuā duriorē frontib⁹ eo-
rū. Vicesimoseco. Tonfa tacent. sicut cp̄us.
Isa. liii. Lorā tendente se obmutescer. qd̄
fit cu p̄ talibus nō litigat iniuste. Vicesi-
motertio. morbida inficit gregē Ecc. viii.
Qui tangit pīcē coinqnabif̄ ab ea. Et hec
de bonis quib⁹. Sunt aut alie oues ma-
lesci boies p̄tōres q̄ coparant aīalib⁹ mu-
ris z insipientib⁹. Ps. Loparat⁹ est iūmētis
insipientib⁹. Sicut enī iūmēta inclinat se
ad terrena. sic p̄tōres ad terrena deside-
ria. Ps. Oculos suos statuer. at declinare
in terrā. Scđo q̄a tñi que carnis sunt que
runt Phil. iii. Quoꝝ dē renter est. Rom.
vii. Qui fm carnē viuūt q̄ carnis sunt sa-
piunt. Tertio q̄r vñ alii indiscrete impe-
tit Ezech. xxxiiii. Laterib⁹ z humeris v̄ris
impingedatis z cornib⁹ v̄ris ventrilabaris
omia infirma pecora donec dispgerent fo-
ras. Loparat⁹ aut peccator diuersis aīalib⁹,
p̄ter diuersa p̄tā. Assimilat enī porc⁹
p̄ detractionē. Porcis enī stercora come-
dit. sic detractores p̄tā alioꝝ z turpitudi-
nes Ps. Bepulchrū patens ē guttur eoz.
Scđo coparat equo q̄ luxuriaz Piere. v.
In domo meretric⁹ luxuriabant eq̄ ama-
tores in feminas. Tertio astin p̄ stoliditatē
z pigritiā. Quarto boni z solicitudinē tga
lui. q̄a quotidie terrā versant sicut boues.
Job. i. Boues arabāt z asine pascebantur
uxta eos. Quinto vitulo p̄ caltrimargiam
Piere. l. Effusi estis sicut vitulus sup ber-
bam. Item symee p̄ curiosam querisarionē
Rom. xii. Nolite z formari huic seculo. Se-
primo leoni p̄ incōsideratā audaciā. Pro-
uer. xli. Leo fortissim⁹ anialū. ad nullius
pauebit occursum. Octavo v̄lo p̄ crudeli-
tatem Treno. iii. Ursus infidias fac⁹ est
inibi. Non pardo p̄ varietatē Piere. xiiii.

Nunq̄d potest ethiops mutare pelle sua,
aut pardus varietatē suam. Decimo vul-
pi p̄ dolositatē Darth. ix. Vulpes fones
habent. Iste sunt oues infernales z talia
gregis infernalis q̄s mors finaliter depa-
scet. Ps. clviii. Sicut oues in inferno po-
siti sunt. mors depascet eos. Dal⁹ pastor
diabolus z mors. mala pascua ignis pte-
rius. Nos igis tantū periculū attēndentes
simus oues pascue dei p̄ gratiā vt merea-
mur duci ad pascua gl̄ie eterne. Quam no-
bis p̄stare dignē pastor bon⁹ xps dñs ic.

Feria tertia Penthecostes. II.
Hermo LXXX.

Go sum ostium

Ce Joh. v. Sicut dicit Aug. in lib.
de vera religione ca. xx. Sicut homo de paradiso expulsus est vt veniret
ab eternis ad talia. a copiosis ad egena.
a firmitate ad infirma. Iraq fm eu ca. xx.
iii. ibidē sacra est homini habundā labo-
riosa. z si dici p̄t copiosa egestas. Ista autē
omia puenerit homini et clausura para-
disi z celestis regni. Ad qd̄ quidē regnū li-
cet hō desiderasset puenire. eo q̄ fm Boe-
ciū. iii. de solatione. Omnes boies natura
liter ad vñū fine beatitudinis nitunt pue-
nire. Tamen q̄a phibente deo et erigente
p̄tō humano nullus poterat istud mereri
et debito aut p̄ digno. eo q̄ nō sunt condic-
gne passiones hūr⁹ t̄pis ad futurā glorias.
Roma. viii. Ideoq̄ necessarius fuit tal⁹ ac-
tantes ducor z portulan⁹ qui būanuz ge-
nus potenti vtute p̄duceret ad regnum celo-
rum. z si nō ex iustitia tm̄ ex misericordia. Iste autē
ducōr z ostiarium est sp̄iscitū in quo est
summa benignitas sc̄tā z iusta. vt dicit Au-
gusti. ii. i. sup Ben. ad Iram. Qui quidē fm
eu nō et indigentia sed et beneficēa veni-
ens vt amor in opa sua fac⁹ est cis iama
paradisi. ita vt d̄ se veraciter dicere posset
verbū. p̄positū. Ego sum ostiu. vbi supra.
Omnissa curiositate diuisiois thematis
p̄ntis breuiter ad vtilitatē sp̄iscitū duo
bicangunē de sp̄iscitō qui dicit ostiu. Hā
ostium haber duplex officia. videlicet et
cludere seu phibere malos z includere bo-
nos. Ideo de his duob⁹ est practicandū
p̄ p̄nt. Verū quia dignus officiū z p̄ntū
pale ostiu est includere bonos q̄s excludere

Feria tertia penthecostes

malos. ideo primo spūssanc^o describitur ut benignus amator et seruator honorū tuistorū. cum dicit. *Ego sum ostiū scz apēriendo talibō regnum celorū.* Scđo describitur ut expulsor et phibitor reprobor. cū dicas ibidem. *Ego sum ostiū scz excludendo malos a premio beatorū.* A. Videamus igit̄ de pmo quō spūssanc^o est benignus amator et seruator honorū et tuistorū nullum signū amoris maius esse potest inter amicos et dilecros nisi benignus resp̄sus et gratiosa munera. Sic est de spiritu sancto q̄ benigne recipit humiles amicos suos. Juxta illud *Hab.* iiii. *Respectus illius in electos illi.* Et *Isa.* viii. Ad quē re spicam nisi ad humilē. non solū autē respi cit benigniter sed eriaz donat eos gratiose et copiose. eo q̄ ab ipo est omne darum optimū et omne donuz pfectum. *Iaco.* i. *Pz.* q̄ sciendū q̄ spūssanc^o donat suos dilectos amatores septē donis quibz donis ip̄i me rentur punire ad premiū regni celestis. ita ut verū sit q̄ medianibz donis pdictis spūssancus sit velut ostiū paradisi omnibus suis electis. Sunt autē septē dona spūssanci. de quibz *Isa.* xi. dicit. *Spirī sapiente et intellectus.* cōsilij. fortitudis. scientie. pietatis. timoris. que dona sunt q̄ si septē ostia paradisi. Verū quis timor est initū sapientie. ut dicit in *Pz.* Ideo de ipo tria de principalibz ostio est dicendū. De q̄ tria sunt videnda. Primo qd sit. scđo q̄ si sit. terro q̄ntus sit. De pmo dicit *Aug.* Q̄ timor nō est aliud nisi fuga mali. De secundū qualis sit dici beat? *Thomas* Q̄ sec sunt species eius scz naturalis. mūdanus humanus. seruitus. initialis et finalis. Natu ralis est qn̄ homo timer mortē et omne nocturnum nature. Iste timor non est meritorū nec demeritorū. quia nō subest anī arbitrio. Hoc timore xp̄s timuit mortē *Pat.* xvii. Et dicit naturalis nō a natura insti tuta sed destituta. q̄a est pena. p pco pmo. rum parentū inflictā. Iste est cu spūssancro sed nō a spiritus scđo. H̄c timor mundus q̄ scz alīq̄ nimis timer de rebz suis transitoribz mūdanis et tpalibz. Et nascit et nimio amore rerū tpaliūz. Isto timore peccauerunt indec in ppm. occidendo euz ne pderent locū et gentē *Job.* x. Iste nec a spiritu nec cu spiritus scđo. Terti⁹ timor est humanus q̄ nascitur ex nimio amore p

sentiis vite. De quo *Math.* x. *Nolite time recos q̄ occidunt corpus.* Iste qn̄q̄ ē mor talis. quādo scz quis potius committeret peccatum mortale q̄ amitteret vitam suam. Talis fuit in petro qn̄ negavit xp̄m ne per deret corpus. qn̄q̄ venialis. ut cum potius quis faceret veniale q̄ pmitteret se occidere. Iste nec est a spiritu. nec cu spiritus scđo. quia gratia spūssanci secum nō cōparitur. nec a spiritus scđo datur sicut nec mūdan⁹. Quartus timor seruilis quo scz q̄ timer peccare. ppter iehennā p̄ncipaliter. tamē habet voluntatē peccandi si peccatuū posset trāsire impunitū. et quanell in se est vellet iniſtia dei n̄ esse ut posset ppetrare culpan. De quo dicit *Aplus Roma.* viii. Nō enim accepistis spiritū seruitutis iterū in timore. Et licet iste timor sit donum spiritus scđo. non tamē cum spūssancō. sicut aurora est a sole non tamē est cum sole. Ueruntamen p̄parat locum spiritus sancto sicut sera filo. et ratione hui⁹ est bonus. s̄z rōe pmi malus. Iste est a spūssancō. s̄z nō cu. s̄. Quint⁹ est initialis. De quo in *Pz.* Initium sapienti timor dñi. Iste timor duo facit. Timer enim puniri et timer a deo separari. Iste licet timeat malū incurrire. tamen plus timer deum pdere. et ita quodāmodo incipit amare. sicut introduceat caritatem. Iste est a spiritus sancto et cu spiritus sancto. Pm. *Cho.* Seruitus filialis. Nam sicut filius aū omnia timer offendam patris. etiā si pater nō intenderet eum p̄cutere. Sic homo iust⁹ non peccat etiam si nihil malis libi sc̄aret ex eo accidere. Unde xp̄s timer offendere de um. etiam si ppter peccatum nō separaret ab eo. et hoc differt ab initiali. quia ille timer separari. iste vero tm̄ offendere. Unde initialis est imperfectum. sed filialis pfectum. Isti ambo sunt a spiritus sancto et cu spiritus scđo. Est etiam aliud timor qui erit in patria scz reuerentie. De q̄ dicit in *Pz.* Timor domini sanct⁹ pmanet in seculū seculi. Reuerentia vero est resiliō cōsiderata magnitudine dei in xp̄ia paruitate. De tercio quātus est iste timor. i. cuius et quante vtilitatis. Sc̄enduz q̄ cōparat trib⁹. Primo ostiario custodiēti ingressum. Scđo iusticario punienti maleficii. Tertio speculatori euigilanti exercitu. De primo patet quomodo timor custodit ostiū cordis ne

veniat inimicus tenendo baculum vel gladium. penitentie videlicet pene eternae. Dicit enim peccatori volenti peccare. Timete eum quod potest occidere corpus. et potest habet animam mettere in iebennam. De scdo quo puniri ut iusticiarius pater. Nam sicut iusticiarius ponit in loco eminenti furcas vel suspeditum ppter metum transeuntius. Sic timor nimirum semper crucifigere et suspendere a delectationibz seculi corporis hois tanqz latronis. Ps. Longe timore tuo carnes meas. De tertio qm oeuigilat sicut speculator patet. Nam sicut speculator tempore bello non sinit homines dormire denunciando pericula. Sic timor domini tempore buiusmodi mortalium semper hoem monere non cessat. Juxta illud Proverb. xxvij. Beatus homo qm semper est pauidus. Et notatorem dicit semper qd bonus homo tam in malis timet ne in ea incidat. tam in bonis. qd nescit an sine deo grata. Juxta illud Eccl. ix. Nesci homo an odio vel amore sit dignus. Un. Job iij. dicit. Verebar omnia opera mea sciens quia non parces delinqnti. Et sicut speculator tempore guerre maxime mndat custodi/ re portas ciuitatis. Sic timor portas sensum qd ibi sit totum periculum. Unde Hier. dicit. ix. Porc intravit p senestras nostras. ¶ Sequitur de scdo dono. scilicet pieratis. qd consistit in tribus. scz in cultu dei in veneratione sacre scripture et in honore proximi. Requirit ergo pietas ut dei maiestate veneremur et psciamur. Requirit scdo ut credamus ibis sacre scripture firmiter. et custodiam ea sollicite et fideliter dispensem ea. Requirit tertio ut reuereamur seniores. conformemur equibus et subuenimus inferioribus. Tria autem homo sequitur ppietate. primo decente conuersationem. Secundo prudentem negociationem. Tertio habundantem remunerationem. De primo patet. Nam vir pius benedicit a deo. placet p pmo. et vacat a malo. A deo benedicitur p gratie spiritualis infusionis. placer proximo p iusta conuersatione. vacat a malo p interna devotione. De scdo quo prudenter negocia pater. qd de sordibus aliorum lauatur. de malis melioratur. de paupertate dirutatur. de infirmitate sanatur. de onere alleviatur. Vlere bene mercatur qui deo tribuit sumplu ut recipiat centupluz Luce. vi. Date et dabitur vobis. Et sequitur mensura bona

confertam et coagitatam dabunt in sinu; restru. Et Matth. xix. dicit. centupluz recipies tunc. Nam p calice aqua frigide recipi celum Matth. x. Unde Aug. Prebe tecum a cipe celum. Et ideo de potest dicere homini illud Osce. xj. Circuicent me in negotiacione sua effraim. De tertio quo remunerat habundanter. Pro quo sciendus qd due virtutes venient ad iudicium que recipiunt solariu copiosum. scz caritas et misericordia. La ritas ei aliena bona facit sua. Juxta illud Particeps ego sum omnium timennum te. Diferentia cordia seu pietas sua facit aliorum. ij. Corinth. j. Sicut fructus socii passionis et solationis. Hec enim est lex iustorum meritorum ut sint socii in damnorum lucro. Quis autem potest cogitare aut dubitare qd solationes iustorum dabunt vniuersaliter domini p uno obnulo quem aliquem dedit in vnum universitatem centrum pauperum. Si pater de his qd contribuit p hospitali. Sequitur de tercio dono scz scientie. Quis accepit recte conuersari in medio nationis praeue et peruerse. Tria vero ad hoc restringuntur aliquis bene conuersetur. Primus ut habeat rationes quibus se defendat ab impugnatibus fidem suam. Secundus est qd quam lo abstineat. Tertiū est qd bene et prudenter bona temporalia administraret. Nec p istud donum scitur ne sub specie boni malus lateat. Item p hoc donum scit homo quid sit a quo sit et ad quid sit. Differt autem scientia a prudentia. qd prudentia pcedit ex principe iuri naturalis. sed scientia ex principe fidei. Unde eius accusa est circa electionem boni et distinctionem mali. Sequitur de quarto dono scz fortitudinis. Est autem fortitudo firmitas contra molestias. Unde comparatur tripli generis scz formaci que ari probat. radicis que lignum portat. loricis que ictum portat. De primo patet. Nam sequitur fornax facit aurum. decorum. sic fortitudo hominem reddit honestum. Proverb. xxx. Fortitudo patet. Nam sicut radix portat pondus arboris. frondes. fructus. flores. sic viri fortitudinis sustentat omnia merita et opera nostra. Un. Iosue. j. Lofortare et celo robustus. De tertio patet. Nam fornando sicut lorica. pregit ab ictibus diaboli carnis mundi. Sicut patet de Barbara Karbina Dorothea Margaretha et alijs que

Feria tertia pentecostes

In fragili seru deuicerunt hostes. Unde. i.
Dacha. iii. dicit. De celo fortitudo est. **S**e
qui de quinto dono sc̄z cōsilij. Differat aut̄
cōsilium a prudētia. q̄a cōsilij oñdit vtruz
aliquid sit agendū. prudētia vero quo fine
et q̄bus medias vel circūstantis adhibit. si
quo tpe et q̄liter aliquid sit agendum. Un
de cōsilij ut est donū nō est aliud nisi pri
dens vel exercitata in medio p̄templatiuo
rum et caciouorū bonoz deliberaatio de ope
ribus arduis sine mereamur ab ea sine non
Esicut ad scientiā p̄tinet eligere bonū et
reprobare malū. sic ad cōsilium p̄tinet ca
vere pericula q̄ sunt in hoc cōsilio. Sicut
autē donum scientie haber regere pietatē.
ita donū cōsilij haber regere fortitudinē.
Differat autē scientia a cōsilio. q̄a cōsilij
est circa arduū et difficile. scientia vero cir
ca bonum et malū. Sequit̄ de seruo dono
intellectus. Circa quod sciendū q̄ donum
prudentie et cōsilij differat a dono intellect⁹
et sapientie. q̄a cōsilij et prudētia ad actiua
p̄tinente vitam. et sunt de actiuis. Intellect⁹
et scientia p̄tinent ad p̄templatiua. Un
intellectus est cognitio speculatiua. et q̄si per
vism qua cognoscim⁹ deum in cōparatio
ne ad creaturas. Sapientia vero est cogni
tio dei absoluta et q̄si q̄ gustum. Un sapien
tia dicit delectationē quandā supra cogni
tione intellect⁹. de vtroq̄ dicit in Ps. Hu
stare et videte. vnde videte p̄tinet ad intelle
ctum. gustare ad sapientiam. q̄a qd intellect⁹
accute inuenit hoc sapientia mature dispo
nit. Valer autē intellectus ad tria. da per
ipm cognoscim⁹ supiora equalia et inferio
ra. Supiora iuxta illud Ecc. xxxi. Ex
empli iuxta illud Roma. i. Invisi
bilia dei q̄ ea que facta sunt intellecta cōspī
ciuntur. sempererna quoq̄ ei⁹ virtus et di
uinitas. Equalia iuxta illud Ecc. xxxi. Ex
tempo intellige que sunt primi. Nam in fri
goz suti nuditate dedeo intelligere alteri⁹
gore suti nuditate dedeo intelligere alteri⁹
miseriam. Ps. Beatus q̄ intelligit sup ege
num et pauperē. Inferiora eriaz cognosci
mus que sunt infra nos. sc̄z animam et corpus
nostru. Un intellectus est sicut ocul⁹ diri
gens affectū in omni motu interiori. q̄a ani
mā informat et tranquillat. corpus aut̄ que
tar. liber⁹ vero arbitriū stabilitat et seruat
Un deo dicit. Intellectus bon⁹ omnibus
facientib⁹ eū. q̄a nō faciens qd intellect⁹ et
scientia dicit. non meref̄ dici hō sed bestia.
Juxta illud. Homo cū in honore esset nō

intellixerit. cōparat⁹ est iument⁹ insipientib⁹ et.
Sedetur de ultimo dono sapie. Est aut̄ la
pietia donū dei q̄ dulcediem gustam⁹. vñ
sapia dicit q̄si cū sapore virtutu sapida sci
entia. Circa qd sciendū. Sapientia haber tri
plicem effectū. Est autē donū splendidissi
mū sapidissimū et profundissimū. Primo splē
didissimū supra solē et stellas. q̄a sol solum
oñdit nobis ea q̄ sunt supranos et infra ce
lum. Sapientia autē oñdit omnia videlicet in
fernū ut tuncem⁹. mūdū ut stemnam⁹. ce
lum ut appetam⁹. deū ut laudemus. Un
de Ps. viii. dicit. Sapientia est speciosior sole
et sup omnē dispositiōem stellarū. Seco est
donū sapidissimū ad instar mellis. imo su
pra mel Ecc. xxxiiii. Spirit⁹ me⁹ sup mel
dulcis. Esicut post gustū mellis nō sapit
vinū. ita post consideratiōem diuinoū vile
scunt temporalia. Grego. Bustato spiritu
desipit omnis caro. Tertio est donū. p̄fun
dissimū ad instar maris. imo p̄fundior oī
maris. q̄a nullū haber p̄fundum. p̄presa di
citur Roma. i. Altitudo diuinarū sapie
et scientie dei. Istud donū ideo dicit donū
q̄a nunq̄ p̄ studiū acquirit nisi p̄ inspirati
onem habeat. Ideo dicit Iaco. i. Si q̄s
indiger sapientia postulet eam a deo. Hec er
go dona quisq̄s habuerit. sibi ostiū celi pa
tebit. et tantū de p̄mino.

Dixi secūdo q̄ spiritus sc̄tū
describit ut ex
pulsor reproboz excludēdo malos a p̄
mio beatoroz. et hoc in codē q̄ dicit ostium.
Hā ostiū est arcere malos a p̄sortio bono
rū. p̄ter h̄ enī facta ē clausura ostiū ut arce
antur stulti a sapientib⁹. imp̄obi a pbis. in
honestib⁹. nullus aut̄ est stultior
improbior aut̄ honestior p̄tōre. et p̄sertim
peccate in sp̄m sc̄tū. eo q̄ talis est blasphem⁹.
ut dī Bath. vii. Pro q̄ sciendū q̄li
cet omnes p̄tōres merentur excludi a p̄sor
to beatoroz. ut dī Apoca. viii. Foras canes
et venefici. m̄ peccates in sp̄m sc̄tū specialiter
merentur excludi. Un nota fm Lyrā sup
Bath. vii. ca. et Horā ibidē. sex sunt pec
cata in sp̄m sc̄tū. sc̄z desperatio. p̄sumptio.
obstinatio. finalis impenitentia. inuidētia
fraterne ḡc. et impugnatio veritatis agnoscit
Que peccā dicunt ad tantū grauiā q̄ apel
lant irremissibilitia. salvatore teste. Omne
p̄tū et blasphemia remittere homib⁹. Qui
aut̄ peccat in sp̄m sc̄tū nec hic necī futuro.

remittet ei. Pro q̄ lati⁹ intelligendo scien-
dū est q̄ tripliciter hoīes peccat. Quidam
ex infirmitate. isti peccat cōtra p̄m. Qui-
dam ex ignorātia. isti cōtra filii. Quidam ex
malitia. isti cōtra sp̄m sanctu⁹. Prima duo
sunt remissibilia. tertiu⁹ vero nō. Ille pec-
cat ex infirmitate qn̄. ppter impetu⁹ passio⁹is
vel illate vel innare iudici⁹ ratiōis obruit.
Ille peccat ex ignorātia qn̄ ignoratur ali-
quid eorū quoq̄ sciētia retratisset a pecca-
to. Ille peccat ex malitia qn̄ ex certa deli-
beratione sine tempeſatio⁹e vincēt ppter se
placet peccati. Sed di. quō istud peccati⁹
est irremissibile. ex qd̄ in homo est in hac
vita potest osequi veniā p̄cōrum. cum sit
ad huc viator⁹ in via nō dū in termio vie.
Ex hoc enī vide p̄nia esse fruſtra v̄l insuf-
ficiens remediu⁹ p̄cōrum. Rñdeo qn̄ dū
citur ideo irremissibile qn̄ deus nō possit il-
lud remittere. nec sic qn̄ ē impossibile ad re-
mittendū. qn̄ sic p̄ctū solius diaboli est ir/
remissibile. Sed dic̄l̄ irremissibile qntus
ad p̄cōre⁹ indispositū qn̄ nō est paratus in
aliquo suscipe remissiōem eī. cū sic p̄iuat⁹
omni facilitate ⁊ dispositio⁹e ad remissiōe⁹
suscipiendā. Tū⁹ peccati⁹ tale tollit omnes
rationē excusatiōis. ⁊ ponit rebellionē vo-
luntaris ad deū vocantē. vñ talū p̄uersio
est qsl̄ miraculosa et ex grā. Primo ⁊ abie-
ctionē misericordie. sicut peccant desperati qui
nolūt fidere de misericordia sicut Layn. Se-
cundo ⁊ abiectionē rumor⁹ dei ⁊ eius iusti-
cie. Hic peccat p̄sumptuosi nō timētes de-
um. Tercio ⁊ abiectionē veritat⁹ cognite.
Hic peccant veritat⁹ impugnatores qui
sciēter viā veritat⁹ repellunt. Quarto ⁊ ab-
iectionē diuine grē alicui collate. Hic pec-
cant inuidia fraterne grē. Et nō accipit hic
inuidia p̄t alioq̄ inuidia fratris vel singu-
lari p̄sonae. sed qn̄ in ea estranta malitia ⁊
displacet sibi de gratia dei crescēte in mun-
do. Quinto ⁊ abiectionē turpitudinis cō-
misse. Hic peccant finaliter impenitentes
qnolunt habere displacitā. imo si deus
daret eis gratiā penitēdi nollent penitere.
tanta ē in eis malitia. Sexto ⁊ radicatio-
nem in p̄ctō qn̄ firmat p̄positū oīno in pec-
cato. ⁊ sic ē obſtinatio. Et his p̄t vnde d̄r
peccati⁹ in spiritu⁹ sanctu⁹ irremissibile. qn̄
videlicet obuiat direcē principio. p̄ quod d̄
fit remissio peccator⁹. Ista enim sex que
abūcit a se peccator⁹ sunt principia cōuersi-

onis ad deū. q̄bus repulsi⁹ non estrio ad
cōuerſionem. Unde dicit⁹ hoc peccator⁹
malicia. qn̄ homo scit ⁊ potest resistere
ex certa malicia eligit peccare ⁊.

De sancta Trinitate.
Bermon LXXXI.

Quoniam hu-
mane nature cōditio ad cognoscendū deum naturaliter sit indinata. ipso
q̄ secretor⁹ multū sit auxiliū. eo nimisq̄ q̄
ognitio⁹e ⁊ fructione ipso tota sua beatitudine
do cōstituit. tam finē phisicam investigationē⁹
q̄ finē sanctor⁹ patrū determinationē⁹. Et
ob hoc nō immerito ad cognitionē de na-
turali appetitu stimulat ⁊ cogit. sc̄deret
qn̄ qualis aut qntus sit ille q̄ suū est prin-
cipium ⁊ finis sua beatitudine eterna felici-
tas cōtempletur ⁊ cognoscatur. Venerabilis qn̄ in-
firmitate cōditio⁹ sue p̄pedira multiplicitate
retrahit. idcirco ab buiūsmodi cogni-
tione diuersimodo abstrahit ⁊ impeditur.
Quo sit ut mai⁹ sit periculū circa homī in-
quisitionē q̄ lucerū. Nec in merito. qn̄ ascen-
tores maiestas. qnto plus se circa eam oc-
cupant. tanto plus oprimunt a glā. p̄o
verb. xxv. Propter qd̄ p̄ierat̄ ineffabilis
trinitatis piculosum ē describere p̄serim
ex trib⁹ causis. Primo ppter altitudinem my-
sterii. scđo. ppter magnitudinem piculi. terno
pter penuria vbi ⁊ ebetudine intellectus.
De altitudine mysterij exclamat ap̄lo Ro-
ma. xj. O altiendo diuinitas sapientia et sc̄da.
Unde Aug⁹. s. de trinitate vocat eā exaltat⁹
lentissimā rem. Volutur enī dēns secrenum
istud subiūpi cōfessare Isa. xxvij. Secre-
tum meū mihi. secretū meū mibi. Unū cum
posuerit de⁹ tenebras latibulū suū. p̄.
Et sumā sapientia q̄ deus est abscondita et ab
oculis omnīū viuētiū. vt dicit⁹ Job. xviii.
non inerito nō est q̄ nouis sensibus dñi Ro-
vi. Solus enī ipse se cōfere nouis sensibus
scientie cōparatio⁹e omnis sc̄ia būana d̄ ipso
imfecta est. Aut m̄gr̄ in. j. lib. fñiariz. vñ.
xxv. ca. s. De magnitudine piculi dicit⁹ En-
gu. Nullib⁹ laboriosius q̄rit et p̄celotius
erratur. Inq̄t m̄gr̄ in. j. lib. fñiariz. dñi. ii. cap. j.
De penuria vbi ⁊ ebetudine intellectus bu-
mani dicit Aug. li. vii. de ciuitate. ca. viii. Et
cedit supereminētia dīnitatis vñsc̄i cloqu⁹